

Podpisanie wspólnego oświadczenia polsko-radzieckiego

Delegacja partyjno-rządowa ZSRR opuściła Polskę

Dziś 6 stron

Proletariusze wszystkich krajów, łączcie się!

NOWINY RZESZOWSKIE

ORGAN KOMITETU WOJEWÓDZKIEGO PZPR

Nakład: 50.513

Wyd. A

Cena 50 gr

Nr 177 (3146) — Rzeszów, piątek 24 lipca 1959 r.

WARSZAWA
Dnia 22 lipca br. o godz. 19.45 w gmachu Urzędu Rady Ministrów w Alejach Ujazdowskich w Warszawie odbyła się uroczystość podpisania wspólnego oświadczenia w związku z pobytem w Polsce delegacji partyjno-rządowej Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich.

Oświadczenie podpisali:
— ze strony polskiej I sekretarz KC PZPR WŁADYSŁAW GOMUŁKA oraz prezes Rady Ministrów JÓZEF CYRANKIEWICZ;
— ze strony radzieckiej I sekretarz KC KPZR, przewodniczący Rady Ministrów ZSRR N. S. CHRUSZCZOW.

W czasie uroczystości obecni byli członkowie delegacji radzieckiej: A. I. Gajewoj — członek KC KPZR, I sekretarz dnipropietrowskiego Komitetu Obwodowego Komunistycznej Partii Ukrainy; T. J. Kisielow — przewodniczący Rady Ministrów Białoruskiej SRR; L. N. Jefremow — członek KC KPZR; I sekretarz gorkowskiego Komitetu Obw. KPZR; M. J. Szumauskas — zastępca członka KC KPZR, przewodniczący Rady Ministrów Litewskiej SRR; N. P. Firiubin — zastępca

członka KC KPZR, wiceminister spraw zagranicznych ZSRR; E. I. Garalik — I sekretarz iwanowskiemu Komitetu Miejskiego KPZR; J. W. Andropow — kierownik wydziału KC KPZR; P. A. Abrasimow — ambasador nadzwyczajny i pełnomocny ZSRR w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, a także towarzyszący delegacji doradcy.

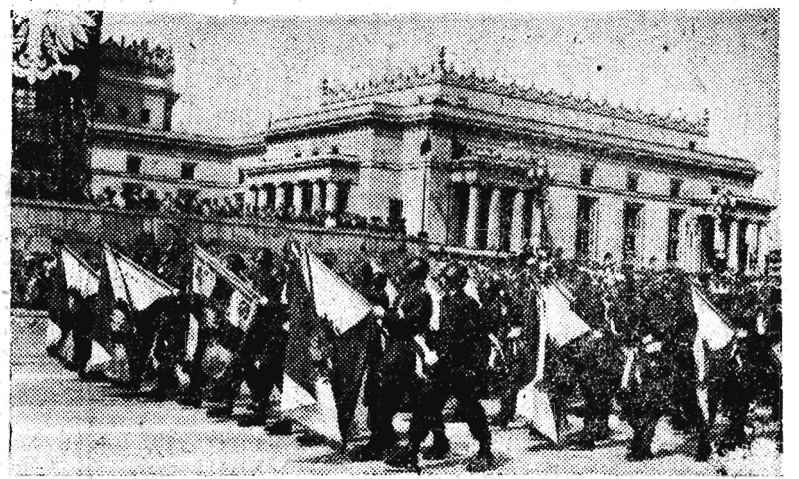
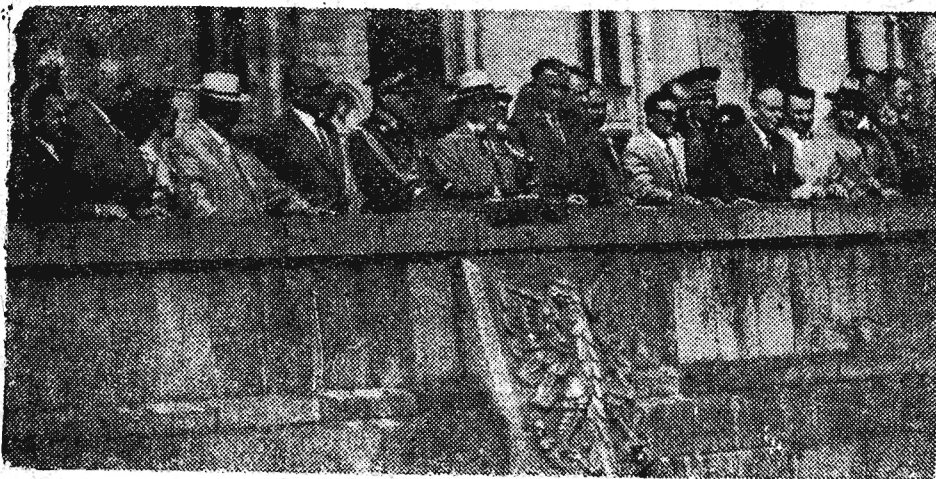
Ze strony polskiej obecni byli: członkowie Biura Politycznego KC PZPR: Stefan Jędrzychowski, Zenon Kłiszko, Jerzy Morawski, Adam Rapacki, Marjan Spychalski, Roman Zambrowski, Aleksander Zawadzki; prezes NK ZSL Stefan Ignar, przewodniczący CK SD Stanisław Kuleczyński, zastępca przewodniczącego Rady Państwa Bolesław Podedworny, wiceprezes Rady Ministrów Piotr Jaroszewicz, ministrowie oraz wyżsi urzędnicy Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

(Ciąg dalszy na str. 2)

Tekst wspólnego oświadczenia polsko-radzieckiego zamieszczamy wewnątrz numeru

15-lecie PRL

22
Lipca
w
Warszawie

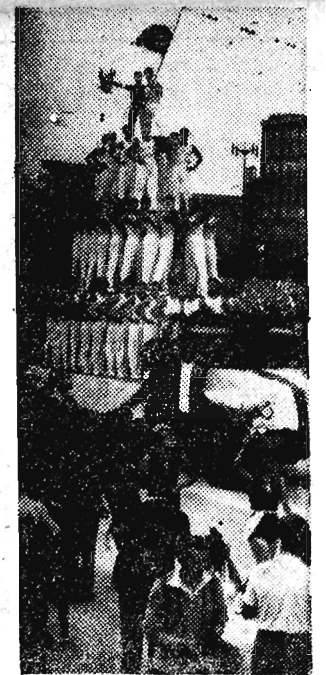

Na zdjęciu: Na trybunie honorowej. CAF — Fot. — Wdowiński

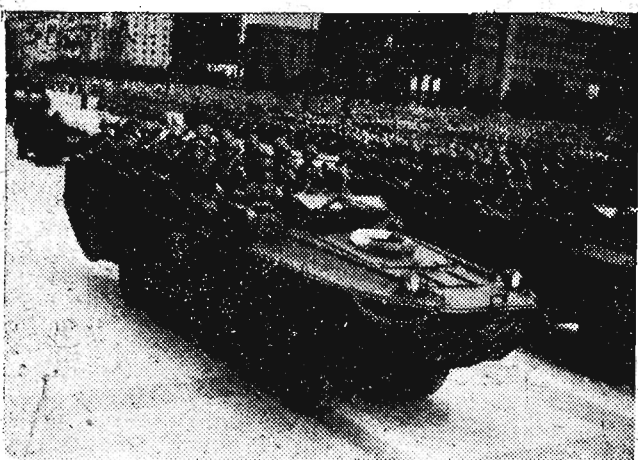

Defilada rusza. Przed trybuną chylą się historyczne sztandary... CAF Fot. — Dąbrowiecki

Defilują wojska inżynierskie... CAF Fot. — Dąbrowiecki

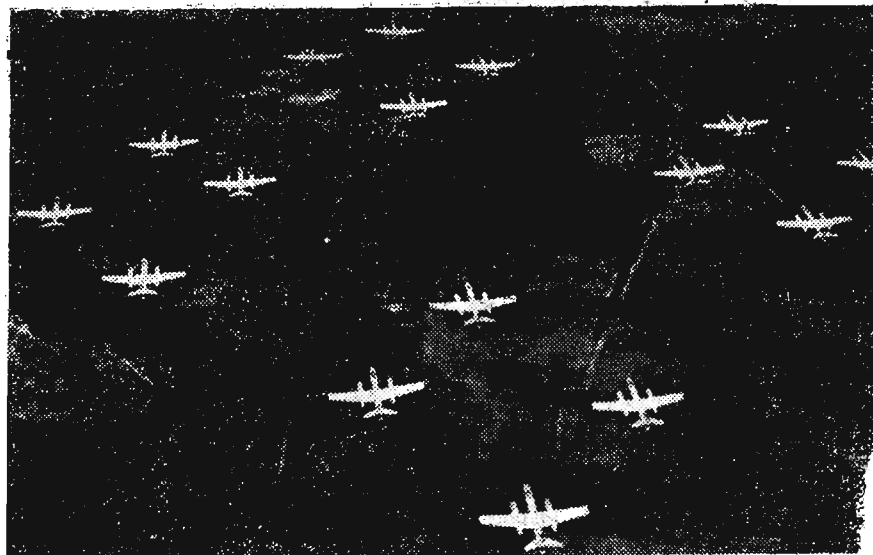
Oryginalne figury gimnastyczne zaprezentowali w defiladzie — sportowcy „Gwardii”. CAF — Fot. — Miedza

Przebiegu wojsk na Placu Defilad dokonuje gen. broni Marian Spychalski.

Na drugim samochodzie — dowódca defilady gen. awizji Duszyński.

CAF Fot. — Dąbrowiecki

Członkowie Korpusu Dyplomatycznego obserwują z zainteresowaniem imponującą defiladę lotniczą.

CAF Fot. — Wdowiński

Defiluje Marynarka Wojenna...

CAF Fot. — Grzęda

Defilują pod wojskie sprzężone działa przeciwlotnicze na gąsienicach.

CAF Fot. — Grzęda

Delegacja partyjno-rządowa Związku Radzieckiego opuściła Polskę

(Ciąg dalszy ze str. 1)

23 bm. w godzinach rannych opuściła Polskę delegacja partyjno-rządowa Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich z I sekretarzem KC KPZR, przewodniczącym Rady Ministrów ZSRR — N. S. CHRUSZCZOWEM na czele. Delegacja od 14 bm. gościła w Polsce z wizytą przyjacielską, na zaproszenie KC PZPR i rządu PRL.

Godz. 9. Otwarty wóz, w którym stoja — N. S. Chruszczow, W. Gomułka i J. Cyrankiewicz wyjeżdża z bramy Belwederu. Za nim — kolumna aut z pozostałymi członkami delegacji. Cała trasa przejazdu gości przez miasto udekorowana jest flagami i transparentami. Na ulicach tłumy ludzi. Do otwartego

wozu, jadącego na czele kolumny w asyście wojskowych motocyklistów w białych kaskach, sypią się kwiaty.

W al. Ujazdowskich, na ul. Nowowiejskiej, Filtrów, Raszyńskiej — wszędzie gęste szpalery mieszkańców Warszawy, którzy serdecznie żegnają gości.

Godzina 9.43. Wóz wiozący N. S. Chruszczowa, W. Gomułkę i J. Cyrankiewicza zatrzymuje się na płycie lotniska Okęcie. Tu zebrano się kilka tysięcy osób — delegację z zakładów pracy Warszawy i województwa. Lotnisko udekorowane jest barwami państwowymi Związku Radzieckiego i Polski.

Orkiestra wojskowa gra hymny państwowe ZSRR i Polski. Następnie, przy dźwiękach marsza generalnego

N. S. Chruszczow i W. Gomułka przechodzą przed frontem prezentującej broń kompanii honorowej WP.

Członkowie delegacji żegnają się z osobistościami polskimi i szefami przedstawicielstw dyplomatycznych państw obcych, akredytowanymi w Polsce.

Wśród żegnających obecni są: członkowie Biura Politycznego KC PZPR — Stefan Jędrzychowski, Zenon Kliszko, Ignacy Łoga-Sowiński, Jerzy Morawski, Adam Rapacki, Marian Spychalski, Roman Zambrowski, Aleksander Zawadzki; prezes NK ZSL — Stefan Ignar, przewodniczący CK SD — Stanisław Kuleżyński, marszałek Sejmu Czesław Wycech, sekretarze KC PZPR — Jerzy Albrecht i Witold Jarosiński, zastępcy przewodniczącego Rady Państwa — Oskar Lange i Bolesław Podędurny, wiceprezesi Rady Ministrów Piotr Jaroszewicz i Zenon Nowak, prezes NIK — Konstanty Dąbrowski, sekretarz Rady Państwa Julian Horodecki, członkowie Rady Państwa, ministrowie, członkowie KC PZPR, członkowie władz naczelnych organizacji społecznych, postowie na Sejm PRL, generalicja oraz członkowie Prezydium Rady Narodowej m. st. Warszawy.

Grupa dzieci ze szkół warszawskich wręca gościom wiązanki białych i czerwonych kwiatów.

N. S. Chruszczow, W. Gomułka, członkowie delegacji radzieckiej oraz członkowie kierownictwa naszej partii i rządu wstępują na trybunę. W. Gomułka i N. S. Chruszczow wygłaszają przemówienia połączalne (teksty podajemy oddzielnie). Obydwa przemówienia zebrani gorąco oklaskują.

Przed trybuną deflują, przy dźwiękach „Warszawianki” kompania honorowa WP, po czym następują ostatnie serdeczne pożegnania i goście wsiadają do samolotu. N. S. Chruszczow zatrzymuje się chwilę na najwyższym stopniu schodków prowadzących do kabiny i serdecznie pozdrawia wszystkich zebranych, trzymanym w ręku obrymym bukietem kwiatów.

Godz. 10.20. Srebrzysty turbopłanowiec „Il-18” powoli rusza by po kilku chwilach znaleźć się w powietrzu i po szybować do Moskwy, z szybkością 750 km na godzinę.

Partyjno-rządowa delegacja ZSRR powróciła do Moskwy

MOSKWA

W czwartek w południe powróciła z Warszawy do Moskwy na pokładzie samolotu „Il-18” partyjno-rządowa delegacja Związku Radzieckiego z pierwszym sekretarzem KC KPZR i przewodniczącym Rady Ministrów ZSRR N. S. Chruszczowem na czele. Delegacja przebywała w Polsce 10 dni biorąc udział w uroczystościach związanych z 15 rocznicą istnienia Polski Ludowej.

Na lotnisku we Wnukowie delegację powitali: K. Woroszyłow, L. Breźniew, J. Furcewa, N. Ignatow, F. Kozłow, O. Kuusinen, A. Mikołaj, P. Pospiełow, D. Polanski, ministrowie oraz inne osobistości oficjalne.

Przemówienie Władysława Gomułki wygłoszone 23 bm.

na lotnisku przed odlotem delegacji radzieckiej

DROGI TOWARZYSZU CHRUSZCZOW!

DRODZY RADZIECCY PRZYJACIELE!

SZANOWNI TOWARZYSZE I OBYWATELE!

Nasi mili i wysoce przez naród polski cenieni goście — delegacja partyjno-rządowa Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich — opuszczają dzisiaj nasz kraj.

Kilkudniowy pobyt radzieckich towarzyszy i przyjaciół w naszej ojczyźnie, ich bezpośrednie zetknięcie się z narodem polskim, przekształciło się w wielką manifestację braterską, wieczystej przyjaźni zjednoczonego wspólnoty celami i dążeniami narodu polskiego i radzieckiego. Wizyta naszych radzieckich przyjaciół jeszcze mocniej zacieśniła nierozwalne więzy łączące Polską Rzeczpospolitą Ludową ze Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich i Polską Zjednoczoną Partią Robotniczą z Komunistyczną Partią Związku Radzieckiego oraz wniosła nowy wkład w umocnienie jednolitego obozu socjalistycznego.

Żegnając Was dzisiaj, drodzy towarzysze i przyjaciele radzieccy, pragnę w imieniu

Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i władz naczelnych Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego i Stronnictwa Demokratycznego, w imieniu rządu i całego społeczeństwa polskiego złożyć Wam serdeczne podziękowanie za odwiedzenie naszego kraju, za Wasz udział w naszej doniosłej uroczystości narodowej — piętnastolecia powstania Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — za Wasze dobre, przyjacielskie słowa skierowane pod adresem naszego narodu, naszej ojczyzny i naszej partii. Niech mi wolno będzie szczególnie gorąco podziękować Wam, towarzyszu Chruszczow, za wszystkie Wasze teńjące braterską przyjaźnią słowa, które cały naród polski słuchał z zapartym tochem, szczególnie za złożone przez Was ponownie w imieniu wielkiego Kraju Rad, jasne i zarazem stanowcze oświadczenie w sprawie nienaruszalności zachodnich granic państwa polskiego na Odrze i Nysie Łużyckiej.

Naród polski jest Wam za to głęboko wdzięczny.

Przekazacie, drodzy towarzysze radzieccy, Waszemu narodowi z głębi serca płynące

nasze pozdrowienia, przekazać mu najlepsze życzenia narodu polskiego. Powiedzieliśmy radzieckim, że mają w nas, w narodzie polskim szczerych i wiernych przyjaciół. Życzymy narodowi radzieckiemu nowych wielkich sukcesów w jego wspaniałym budownictwie komunizmu.

Życzymy Wam drodzy radzieccy przyjaciele i Wam, towarzyszu Chruszczow, jak najwięcej sił dla kontynuowania Waszej niestrudzonej pracy i walki o zapewnienie światu trwałego pokoju i dalszego rozwoju Waszej wspaniałej ojczyzny.

Niech żyje i rozkwita wieczysta i braterska przyjaźń między narodem polskim i narodem radzieckim!

Niech żyje chwala okryta Komunistyczną Partią Związku Radzieckiego i jej leninowski Komitet Centralny na czele z towarzyszem Chruszczowem!

Niech żyje i umacnia się jedność obozu państw socjalistycznych!

Niech żyje pokój między wszystkimi narodami świata!

Szczególnej drogi — drodzy goście, sąsiedzi, przyjaciele i towarzysze.

Depesza delegacji radzieckiej z pokładu samolotu

Do Towarzysza WŁADY-SŁAWA GOMUŁKI

Do Towarzysza ALEKSANDRA ZAWADZKIEGO

Do Towarzysza JÓZEFA CYRANKIEWICZA

Opuszczając ziemię polską, raz jeszcze wyrażamy naszą głęboką wdzięczność KC PZPR, rządowi Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i osobiste Wam, Drodzy Towarzysze, za zgłoszone naszej delegacji serdeczne i braterskie przyjęcie.

Zachowamy w naszych sercach najgorętsze wspomnienia o dniach spędzonych przez nas w Waszym przepięknym kraju, wśród naszych polskich przyjaciół, wśród bratniego narodu polskiego.

N. CHRUSZCZOW
A. GAJEWOJ
T. KISIELOW
L. JEFREMOW
M. SZUMAUSKAS
N. FIRIUBIN
E. GARALIK
J. ANDROPOW

23 lipca 1959, z pokładu samolotu „Il-18”.

Podziękowania delegacji radzieckiej za życzenia

WARSZAWA

„Trybuna Ludu” opublikowała następujący list z podziękowaniami delegacji partyjno-rządowej ZSRR:

Na ręce partyjno-rządowej delegacji Związku Radzieckiego, przebywającej z wizytą przyjacielską w Polsce, wpłynęło wiele listów i depesz z pozdrowieniami, w których wyrażane są jak najlepsze życzenia pod adresem Związku Radzieckiego, narodów naszego kraju, Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego.

Liczne załogi zakładów, fabryk i innych przedsiębiorstw przemysłowych, spółdzielni produkcyjnych, państwowych gospodarstw rolnych, instytucji naukowych i kulturalnych, jak również tysiące obywateli Polski przesyłały naszej delegacji zaproszenia do odwiedzenia ich i spotkania się z nimi. Niektórzy nasi

przyjaciele zapraszają nas do swych domów z okazji przyjęcia na świat dziecka, ślubu syna, czy córki, lub innych uroczystości rodzinnych.

Z przyjemnością odwiedziliśmy Was wszystkich, drodzy nasi przyjaciele, lecz niestety nie starczy nam na to czasu.

Partyjno-rządowa delegacja Związku Radzieckiego składa wyrazy głębokiej wdzięczności wszystkim załogom i poszczególnym towarzyszom za przesłane nam serdeczne listy i przyjacielskie zaproszenia.

N. CHRUSZCZOW
A. GAJEWOJ
T. KISIELOW
L. JEFREMOW
M. SZUMAUSKAS
N. FIRIUBIN
E. GARALIK
J. ANDROPOW
P. ABRASIMOW

22 lipca 1959 r.

Uroczysta akademія z okazji 15-lecia PRL

W dniu 21 bm. w Sali Kongresowej Pałacu Kultury i Nauki w Warszawie odbyła się uroczysta akademія z okazji 15-lecia Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Na zdjęciu: Prezydium akademii.

CAF — Fot. — Dąbrowiecki

Przemówienie Nikity S. Chruszczowa wygłoszone na lotnisku w Warszawie 23 bm.

DROGI TOWARZYSZU GOMUŁKA!

DROGI TOWARZYSZU ZAWADZKI!

DROGI TOWARZYSZU CYRANKIEWICZ!

DRODZY TOWARZYSZE I PRZYJACIELE!

Doblegi końca pobyt radzieckiej delegacji partyjno-rządowej w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Zanim opuścimy Wasz kraj, chciałbym w imieniu wszystkich członków naszej delegacji wyrazić wielkie podziękowanie Wam i całemu narodowi polskiemu za okazaną nam — przedstawicielom narodu radzieckiego — gościnność, gorące przyjęcie i serdeczność.

Wyjeżdżamy do naszej ojczyzny pełni niezapomnianych wrażeń związanych z wszystkim tym, co tu widzieliśmy. W naszej pamięci i w naszych sercach na długo pozostaną wspomnienia o spotkaniach z robotnikami Warszawy, górnikami Śląska, portowcami i budowniczymi statków w Szczecinie, metalowcami Po-

znaniami, budowniczymi maszyn w Rzeszowie, z pracownikami państwowych gospodarstw rolnych, członkami spółdzielni produkcyjnych i rolnikami woj. poznańskiego, z młodzieżą, przedstawicielami inteligencji, z działaczami partyjnymi i państwowymi. Wszystkie te spotkania były wręczającą manifestacją niezłomnej przyjaźni, która na wielki połączyła narody Związku Radzieckiego i Polski.

Po powrocie do kraju przekazemy ludziom radzieckim uczucia przyjaźni i serdeczne życzenia dalszych sukcesów, które wypowiadał pod naszym adresem ludzie pracy w Polsce.

Dziś w gazetach zostało opublikowane wspólne oświadczenie radziecko-polskie w związku z pobytom naszej delegacji w Polsce, w którym znalazła wyraz jedność poglądów we wszystkich problemach przez nas rozpatrywanych. Dotyczy to zarówno stosunków polsko-radzieckich jak i problemów stosunków międzynarodowych. Nie było i nie ma między nami żadnych sporów czy sprzeczności. We

wspólnym oświadczeniu potwierdzone zostało bezwzględne zdecydowanie stałego rozwijania naszych stosunków partyjnych i państwowych na granitowej podstawie międzynarodowego proletariackiego. Nie ma i nie może być dla nas na tej drodze żadnych przeszkód.

Wracamy do kraju z pełnym przekonaniem, że naród polski o sławnych tradycjach rewolucyjnych pod kierownictwem swej awangardy — Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, doprowadzi dzieło budowy socjalizmu w Polsce do zwycięskiego końca.

Niech mi wolno będzie raz jeszcze życzyć Wam, drodzy towarzysze, dalszych sukcesów w dziele budownictwa socjalistycznego.

Niech żyje Polska Rzeczpospolita Ludowa!

Niech żyje niezłomna przyjaźń i braterstwo między narodami radzieckim i polskim!

Niech żyje pokój na całym świecie!
Do widzenia, drodzy przyjaciele!

Wspólne oświadczenie polsko-radzieckie w związku z wizytą delegacji partyjno-rządowej ZSRR w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Na zaproszenie Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w dniach od 14 do 23 lipca 1959 r. przebywała w Polsce z wizytą przyjaźni delegacja partyjno-rządowa Związku Radzieckiego pod przewodnictwem pierwszego sekretarza KC KPZR i przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR N. S. CHRUSZCZOWA.

W czasie pobytu delegacji partyjno-rządowej Związku Radzieckiego w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej odbyły się rozmowy, w których wzięli udział:

Ze strony polskiej: **Władysław Gomułka** — pierwszy sekretarz Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, **Józef Cyrankiewicz** — członek Biura Politycznego Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i prezes Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, **Jerzy Morawski** — członek Biura Politycznego Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i sekretarz KC PZPR, **Adam Rapacki** — członek Biura Politycznego Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i minister spraw zagranicznych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, **Piotr Jaroszewicz** — członek Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i sekretarz KC PZPR, **Edmund Piszczółkowski**, **Józef Czesak**, wiceminister MSZ PRL, **Maria Wierna**, **Stefan Wilski**, **Roman Łopuszański**, **Stefan Gede**. Delegacja partyjno-rządowa wzięła udział w uroczystościach związanych ze świętem narodowym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — 15 rocznica Polski Ludowej.

Członkowie delegacji odbyli wiele przyjacielskich i serdecznych spotkań i rozmów z pracownikami organizacji partyjnych i społecznych, z robotnikami, chłopami, przedstawicielami nauki i kultury. Spotkania te stały się manifestacją braterstwa i przyjaźni między narodem polskim i narodem radzieckim, świadectwem wszechstronnej, stale umacniającej się współpracy obu krajów.

Delegacja partyjno-rządowa zapoznała się z poważnymi osiągnięciami mas pracujących Polski we wszystkich dziedzinach życia politycznego, gospodarczego i kulturalnego.

W okresie władzy ludowej Polska przekształciła się z zacofanego kraju rolniczego w rozwinięte państwo przemysłowo-rolnicze. Produkcja przemysłowa Polski wzrosła 6-krotnie w porównaniu z poziomem przedwojennym, zaś dochód narodowy na głowę ludności był w 1958 roku 3,2 raza większy niż przed wojną.

Delegacja radziecka z zadowoleniem podkreśla poważne osiągnięcia narodu polskiego w odbudowie i rozwoju ekonomicznym i kulturalnym Ziemi Odzyskanych, zdewastowanych w wyniku II wojny światowej. Na ziemiach tych, stanowiących nieodłączną część terytorium polskiego, zbudowano nowe fabryki i zakłady przemysłowe, otwarto dziesiątki instytucji naukowych i kulturalno-oświatowych.

Wszystkie sukcesy PRL w budownictwie socjalistycznym zostały osiągnięte dzięki ofiarnej pracy narodu polskiego pod wypróbowanym kierownictwem PZPR przy poparciu i braterskiej pomocy Związku Radzieckiego i innych krajów obozu socjalistycznego.

Ze strony radzieckiej: **N. S. Chruszczow** — pierwszy sekretarz KC KPZR i przewodniczący Rady Ministrów ZSRR, **A. I. Gajewoj** — członek KC KPZR, pierwszy sekretarz dniesopietrowskiego Komitetu Obwodowego KP Ukrainy, **T. J. Kisielow** — przewodniczący Rady Ministrów Białoruskiej SRR, **L. N. Jefremow** — członek KC KPZR, pierwszy sekretarz KC KPZR, pierwszy sekretarz dniesopietrowskiego Komitetu Miejskiego KPZR, **J. W. Andropow** — kierownik wydziału KC KPZR, **P. A. Abramow** — ambasador nadzwyczajny i pełnomocny ZSRR w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, a także: **A. J. Gorczakow** — dyrektor departamentu MSZ ZSRR i **J. F. Dzierżyński** — odpowiedzialny pracownik KC KPZR

W toku rokowań i przyjacielskich rozmów obie strony omówiły ważne zagadnienia dotyczące dalszego rozszerzenia i umocnienia braterskiej współpracy między narodami polskim i Związku Radzieckiego, jak również aktualne problemy obecnej sytuacji międzynarodowej. Strony z zadowoleniem stwierdziły jedność we wszystkich omawianych sprawach.

Podczas pobytu w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, delegacja odwiedziła Warszawę, Katowice i szereg miast Zagłębia Śląsko-Dąbrowskiego, Szczecin, Poznań, Rzeszów, Gdańsk, Łódź, Lublin i Oświęcim, zwiedziła zakłady przemysłowe, spółdzielnie produkcyjne, PGR oraz instytucje kulturalne.

Wraz z radziecką delegacją partyjno-rządową udał się w podróż po kraju **Władysław Gomułka** — I sekretarz KC PZPR.

Delegacji towarzyszyli także w podróży do poszczególnych województw członkowie Biura Politycznego KC PZPR: **Józef Cyrankiewicz**, **Zenon Kliszko**, **Ignacy Łoga-Sowiński**, **Adam Rapacki**, **Marian Spychalski**, wiceprezesi Rady Ministrów PRL: **Piotr Jaroszewicz** i **Zenon Nowak**, ministrowie PRL: **Stanisław Darski**, **Antoni Radliński**, **Kiejstus Miejsztus**, wiceministerowie: **Lech Jędrzejko**, **Jan Mitręga**, odpowiedzialni pracownicy KC PZPR: **Edmund Piszczółkowski**, **Józef Czesak**, wiceminister MSZ PRL: **Maria Wierna**, **Stefan Wilski**, **Roman Łopuszański**, **Stefan Gede**. Delegacja towarzyszył również ambasador PRL w ZSRR **Tadeusz Gede**.

Delegacja partyjno-rządowa wzięła udział w uroczystościach związanych ze świętem narodowym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — 15 rocznica Polski Ludowej.

Członkowie delegacji odbyli wiele przyjacielskich i serdecznych spotkań i rozmów z pracownikami organizacji partyjnych i społecznych, z robotnikami, chłopami, przedstawicielami nauki i kultury. Spotkania te stały się manifestacją braterstwa i przyjaźni między narodem polskim i narodem radzieckim, świadectwem wszechstronnej, stale umacniającej się współpracy obu krajów.

Delegacja partyjno-rządowa zapoznała się z poważnymi osiągnięciami mas pracujących Polski we wszystkich dziedzinach życia politycznego, gospodarczego i kulturalnego.

W okresie władzy ludowej Polska przekształciła się z zacofanego kraju rolniczego w rozwinięte państwo przemysłowo-rolnicze. Produkcja przemysłowa Polski wzrosła 6-krotnie w porównaniu z poziomem przedwojennym, zaś dochód narodowy na głowę ludności był w 1958 roku 3,2 raza większy niż przed wojną.

Delegacja radziecka z zadowoleniem podkreśla poważne osiągnięcia narodu polskiego w odbudowie i rozwoju ekonomicznym i kulturalnym Ziemi Odzyskanych, zdewastowanych w wyniku II wojny światowej. Na ziemiach tych, stanowiących nieodłączną część terytorium polskiego, zbudowano nowe fabryki i zakłady przemysłowe, otwarto dziesiątki instytucji naukowych i kulturalno-oświatowych.

Wszystkie sukcesy PRL w budownictwie socjalistycznym zostały osiągnięte dzięki ofiarnej pracy narodu polskiego pod wypróbowanym kierownictwem PZPR przy poparciu i braterskiej pomocy Związku Radzieckiego i innych krajów obozu socjalistycznego.

nej i Współpracy Powojennej między Polską Rzeczpospolitą Ludową i Związkiem Socjalistycznym Republik Radzieckich z 21 kwietnia 1945 roku, stanowi jedną z najpoważniejszych zdobyczy obu narodów. Odpowiada on żywotnym interesom mas pracujących obu krajów.

Naród polski i narody Związku Radzieckiego posiadają wspólny wielki cel — budownictwo społeczeństwa komunistycznego. W Związku Radzieckim zbudowano już społeczeństwo socjalistyczne. Nadzwyczajny XXI Zjazd KPZR stanowiący doniosłe wydarzenie współczesności znamionował wkroczenie Związku Radzieckiego w nowy etap — etap rozwiniętego budownictwa społeczeństwa komunistycznego. W uchwałach XXI Zjazdu KPZR nakreślono konkretny program stworzenia bazy materialno-technicznej komunizmu, opracowano zasady teoretyczne, określające główne kierunki działalności praktycznej KPZR i narodu radzieckiego w realizacji ideałów komunizmu.

Polska Rzeczpospolita Ludowa osiągnęła poważne sukcesy w budownictwie socjalistycznym. Niedawny III Zjazd Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej podsumował wyniki ostatnich lat oraz nakreślił dalsze zadania budownictwa socjalistycznego. Realizacja tych zadań stanie się wielkim krokiem na drodze budownictwa socjalizmu w Polsce, doniosłym wkładem PRL w dzieło dalszego umocnienia światowego systemu socjalistycznego, w wieki dzieła zwycięstwa socjalizmu i komunizmu.

Umocnia i rozwija się coraz bardziej przyjaźń między narodami obu krajów oparta na głębokiej wspólnocie ideowej, na leninowskich zasadach internacjonalizmu proletariackiego. Znajduje to swój konkretny wyraz we wszechstronnej współpracy politycznej, gospodarczej i kulturalnej między PRL i ZSRR.

Współpraca gospodarcza między Polską a Związkiem Radzieckim oparta jest na długoterminowych porozumieniach. Porozumienia te podobnie jak wszystkie porozumienia między krajami socjalistycznymi, uwzględniają interesy każdego z nich, a także całego obozu socjalistycznego. Są one poważną gwarancją nowych sukcesów wszystkich krajów socjalistycznych.

Obie strony z zadowoleniem stwierdzają poważny wzrost obrotów handlowych między Polską a Związkiem Radzieckim, znaczny wzrost asortymentu towarów, wzajemnie sobie dostarczanych, szczególnie bardzo poważny wzrost obrotów maszynami i urządzeniami przemysłowymi. Polska Rzeczpospolita Ludowa dostarcza Związkowi Radzieckiemu morskie statki towarowe i przemysłowe, tabor kolejowy, różne urządzenia, węgiel, cynk, cukier, tkaniny oraz inne towary ważne dla gospodarki narodowej ZSRR.

Związek Radziecki okazywał i okazuje Polsce bezinteresowną braterską pomoc w rozwoju ważniejszych gałęzi gospodarki narodowej i w budowie wielu obiektów przemysłowych.

Zgodnie z osiągniętym porozumieniem, Związek Radziecki pomaga Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w budownictwie kombinatu hutniczego im. W. Lenina, udziela technicznej pomocy w rozwoju przemysłu naftowego, gazowego i wydobywa rudy miedzi. Związek Radziecki zapewnia Polsce dostawy szeregu ważnych surowców, a zwłaszcza rud żelaza, ropy, zboża.

Uzgodniono również, że Związek Radziecki, w związku z programem mechanizacji prac rolnych wsi polskiej,

okaże Polsce pomoc przy rozbudowie fabryki ciągników „Ursus” oraz w przeprowadzeniu prac melioracyjnych.

Obie strony uważają, że w obecnym etapie rozwoju życia gospodarczego ogromne znaczenie posiada prawidłowy i racjonalny podział pracy między krajami socjalistycznymi, a zwłaszcza specjalizacja i kooperacja, koordynowanie planów gospodarczych, wspólne badanie możliwości produkcji oraz potrzeb każdego z państw socjalistycznych, pozwala na realizację na granicy naukowym socjalistycznego międzynarodowego podziału pracy, zapewniającą wszechstronny rozwój ekonomiki narodowej oraz wzajemne poparcie i pomoc w dziele budownictwa socjalizmu i komunizmu.

Narada przedstawicieli partii komunistycznych i robotniczych krajów — członków Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej, która odbyła się w Moskwie w maju ub. roku, a także X i XI sesję RWPG, nakreśliły drogę dalszego doskonalenia form współpracy gospodarczej między krajami socjalistycznymi oraz najlepsze wykorzystania wyższości, tkwiącej w światowym socjalistycznym systemie gospodarczym.

Narady te ponownie wykazały nienaruszalną jedność i wartość obozu socjalistycznego, stanowią one nowy doniosły etap w rozwoju współpracy i braterskiej pomocy wzajemnej państw socjalistycznych.

Ścisła współpraca i niewyczerpane zasoby krajów obozu socjalistycznego pozwalają im pewnym krokiem iść naprzód wspólnym frontem, rozwijając w szybkim tempie gospodarkę i podnosząc dobrobyt swych narodów.

Szeroko rozwija się także współpraca naukowo-techniczna i kulturalna między naszymi krajami. Z każdym rokiem coraz bardziej rozszerzają się wszechstronne kontakty między uczonymi, specjalistami, działaczami kultury obu krajów. W ostatnim okresie rozwinęła się współpraca pokrewnych zaklęci i instytucji naukowych we wspólnym opracowywaniu szeregu problemów naukowych i produkcyjnych.

Strony stwierdzają z zadowoleniem, że zgodnie z umową o terminie i trybie repatriacji z ZSRR osób narodowości polskiej z dnia 26 marca 1957 roku, pomyślnie zakończono w roku bieżącym repatriację ze Związku Radzieckiego do Polski.

Polska Rzeczpospolita Ludowa i Związek Radziecki przekonane są, że umocnienie potężnego obozu socjalistycznego jest gwarancją dalszego szybkiego rozwoju naszych krajów, odwrócenia groźby wojny światowej i zapewnienia bezpieczeństwa narodów. Wszecześnie pogiębiecie braterskiej przyjaźni polsko-radzieckiej stanowi poważny wkład w dzieło dalszego umocnienia jedności i wartości krajów obozu socjalistycznego, sprzyja umocnieniu pokoju i bezpieczeństwa, prowadzi do zwycięstwa idei pokojowego współistnienia państw o różnych systemach społecznych.

Obie strony zdecydowane są nadal umacniać braterstwo i przyjaźń obu narodów oparte na zasadach marksizmu-leninizmu i internacjonalizmu proletariackiego, ze wszelkim rozszerzać pomoc wzajemną oraz współpracę polityczną, ekonomiczną i kulturalną, dążyć do jeszcze więk-

szej zwartości wszystkich krajów obozu socjalistycznego.

Delegacja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i delegacja Związku Radzieckiego rozpatrzyły w atmosferze serdeczności i pełnego wzajemnego zrozumienia szeroki krąg zagadnień, stwierdzając zgodność poglądów we wszystkich najważniejszych zagadnieniach aktualnej sytuacji międzynarodowej. Stwierdzono ponownie, że centralnym problemem nurtującym całą postępową ludzkość jest zachowanie i utrwalenie pokoju. Polityka zagraniczna Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Związku Radzieckiego ma na celu wyeliminowanie groźby wybuchu nowej wojny, pokójowe współistnienie państw o różnych systemach społecznych, rozładowanie napięcia międzynarodowego i wszechstronny rozwój współpracy między wszystkimi państwami na zasadach wzajemnych korzyści.

Sukcesy krajów potężnego obozu socjalistycznego doprowadzą do jeszcze większego wzrostu i umocnienia sił pokoju na całym świecie; postępującej wzrost i umacnianie się światowego systemu socjalizmu stwarza niepokonaną za porę na drodze kół agresywnych.

Kraje socjalistyczne, a przede wszystkim Związek Radziecki wysunęły szereg konkretnych propozycji na rzecz uregulowania w drodze negocjacji nabrzmiałych problemów międzynarodowych. Propozycje te znajdują coraz większy odzew w masach pracujących, a także wśród różnorodnych kół politycznych we wszystkich krajach. Staje się coraz bardziej oczywiste dla szeregów kół społecznych, jak również dla różnych sił politycznych świata kapitalistycznego, że żadna polityka z pozycji siły nie jest w stanie powstrzymać dominującego procesu współczesnego rozwoju sił socjalizmu, ani też zdławić ruchów narodowo-wyzwoleńczych. Jedynie pokojowe współzawodnictwo i pokojowe współistnienie dwóch systemów może zapobiec rozpętaniu wojny. Istnienie obozu socjalistycznego i jego stale rosnąca potęga położyła skutecznie tamę wszelkim próbom narzucania światu takich rozwiązań.

Agresywne kół imperializmu, które najwięcej dotychczas korzystały z zimnej wojny, nie chcą jednak pogodzić się z faktem, że polityka z pozycji siły weszła w okres stale pogłębiającego się kryzysu. Z uporem odrzucają one wszelkie inicjatywy, które mogłyby przyczynić się do odprężenia i podejmują wszystkie możliwe kroki, aby przeskodzić odprężeniu, a nawet zaostriżyć sytuację międzynarodową.

Taki właśnie sens ma polityka agresywnych kół USA i ośrodków kierowniczych NATO, zmierzająca do forsowania zbrojeń atomowych, udostępnienia broni atomowych militariom i odwetowcom zachodnio-niemieckim, taki właśnie ma sens przyspieszenie budowy baz rakietowych i atomowych NATO wokół państw obozu socjalistycznego.

Wielką uwagę poświęcono rozpatrzeniu zagadnień dotyczących Niemiec. Jednocześnie stwierdzono, że najważniejszymi problemami wymagającymi pilnego rozwiązania jest zawarcie traktatu pokojowego z Niemcami i likwidacja statusu okupacyjnego w Berlinie zachodnim. Jest zupełnie nienormalne i niedopuszczalne, że naród niemiecki dotychczas nie posiada traktatu pokojowego, a w Berlinie zachodnim utrzymuje się reżim okupacji. Ten stan rzeczy, wykorzystywany przez siły wrogie sprawie pokoju,

a zwłaszcza przez rząd NRF, który dąży do zaostriżenia sytuacji politycznej w Europie — stanowi poważne niebezpieczeństwo dla pokoju. Militarystyka Niemiec zachodnich przybiera szczególnie niebezpieczny charakter w związku z działaniami rządu NRF, mającymi na celu wyposażenie Bundeswehry w broń rakietową i atomową. Nie ulega wątpliwości, że opierając się na atlantyckiej koncepcji polityki z pozycji siły i na rachubach na dalsze utrzymanie się napięcia w stosunkach międzynarodowych, militarystyka niemiecka dąży do uzyskania dominującej pozycji w Europie zachodniej po to, aby następnie rozwinąć w pełni imperialistyczną, ekonomiczno-militarną ekspansję, która w ciągu ostatniego 50-lecia dwukrotnie już wtrąca świat w katastrofę wojenną, a narodowi niemieckiemu przyniosła tylko klęskę i wielkie zniszczenia.

Rząd NRF popiera działalność kół odwetowych, jest on jedynym rządem w Europie, zgłaszającym pretensje terytorialne do innych państw. Stara się on pogłębić podział Europy na przeciwstawne bloki militarne uchylając się od normalizacji swych stosunków z wieloma krajami na wschodzie Europy.

Odwetowe i militarystyczne kół Niemiec zachodnich, których interesy wyraża kanclerz Adenauer, występują obecnie w roli głównych przeciwników osłabienia napięcia międzynarodowego, jako zwolennicy podtrzymywania „zimnej wojny”. Z taką polityką nie mogą zgodzić się narody świata, a zwłaszcza te, które przeszły przed 15 laty krwawą walkę z hitleryzmem.

Delegacja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i delegacja Związku Radzieckiego uważają, że na konferencji ministrów spraw zagranicznych w Genewie została dokonana określona pozytywna praca. Na konferencji tej zostały lepiej wyjaśnione stanowiska stron wobec szeregu zagadnień, sprecyzowano istniejące rozbieżności, dokonano próby zbliżenia poglądów stron. Jednocześnie obie delegacje z ubolewaniem stwierdzają, że na konferencji genewskiej, wobec stanowiska mocarstw zachodnich dotychczas nie udało się osiągnąć porozumienia o zawarciu traktatu pokojowego z Niemcami i o normalizacji sytuacji w Berlinie zachodnim. Stanowisko, jakie zajmują obecnie mocarstwa zachodnie i NRF, oddala porozumienie, którego oczekują wszystkie narody i może doprowadzić do nowego zaostriżenia sytuacji, brzemiennej w niebezpieczeństwo dla sprawy pokoju w Europie.

Obie strony uważają, że dla rozstrzygnięcia podstawowych problemów doby obecnej doniosłe znaczenie miałaby konferencja szefów rządów, która by przedyskutowała i podjęła decyzje odnośnie najbardziej pilnych spraw obecnej sytuacji międzynarodowej, niewątpliwie przyczyniłoby się to do zmniejszenia napięcia międzynarodowego.

Obie strony podkreślają szczególnie tytuł Polski i Czechosłowacji do uczestniczenia w omawianiu spraw dotyczących problemu niemieckiego i bezpieczeństwa europejskiego na konferencjach między Wschodem i Zachodem i wyrażają ubolewanie, że pomimo wielokrotnych i z naciskiem stawianych propozycji delegacji radzieckiej, stanowisko mocarstw zachodnich uniemożliwiło dotychczas Polsce i Czechosłowacji wniesienie wkładu w te obrady.

Obie delegacje oświadczają, że Polska Rzeczpospolita Ludowa i Związek Radziecki będą

(Ciąg dalszy na str. 4)

Wspólne oświadczenie polsko-radzieckie

C. d. ze str. 3

da nadal konsekwentnie prowadzić walkę o zawarcie traktatu pokojowego z Niemcami. W pełni rozumiałe jest: że najlepszym rozwiązaniem tego problemu byłoby zawarcie traktatu pokojowego z rządem ogólnoniemieckim lub innym upełnomocnionym organem reprezentującym całe Niemcy. Uwzględniając realną sytuację, obie strony uważają, że w obecnych warunkach traktat pokojowy powinien być podpisany z obydwojema istniejącymi państwami niemieckimi. Jeśli zaś koła agresywne Zachodu stordedują pokojowe uregulowanie sprawy na tej podstawie, to Polska Rzeczpospolita Ludowa i Związek Radziecki podpiszą traktat pokojowy z Niemiecką Republiką Demokratyczną i przekonane są, że traktat ten będzie podpisany również przez inne państwa, rzeczywicie zainteresowane w umocnieniu pokoju i bezpieczeństwa w Europie.

Wychodząc z założenia, że utrzymanie reżimu okupacyjnego w zachodnim Berlinie kryje w sobie poważne komplikacje dla sytuacji międzynarodowej, delegacja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i delegacja Związku Radzieckiego oświadczają, iż nie można dłużej godzić się z sytuacją zmierzającą do utrzymania w ciągu nieokreślonego czasu reżimu okupacyjnego w Berlinie zachodnim.

Możliwym i w pełni dojrzałym rozwiązaniem tego problemu do czasu zjednoczenia Niemiec, byłoby przyznanie Berlinowi zachodniemu zagwarantowanego statusu wolnego miasta.

Narody Polski i Związku Radzieckiego wyrażają swoją solidarność i poparcie dla pierwszego w dziejach Niemiec państwa robotników i chłopów — Niemieckiej Republiki Demokratycznej, pomyślnie budującej socjalizm i prowadzącej aktywną walkę o bezpieczeństwo w Europie. Strony stwierdzają z uznaniem, że rząd NRD wniósł doniosły wkład w wysiłki państw młujących pokój, zmierzające

do jak najszybszego zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami, uregulowania sprawy Berlina oraz zapewnienia bezpieczeństwa europejskiego. Gdyby mimo dobrej woli NRD i innych krajów socjalistycznych nie doszło do likwidacji niemożliwej sytuacji w Berlinie zachodnim, to Polska i ZSRR okazałyby Niemiec Republikę Demokratyczną poparcie w środkach, które ona za stosowne przedsięwzięła w ramach swych suwerennych praw w kierunku zlikwidowania niemożliwej sytuacji w Berlinie zachodnim.

Polska Rzeczpospolita Ludowa i Związek Radziecki w pełni popierają propozycje NRD o zawarcie paktu o nieagresji między NRD i NRF oraz wyrzeczeniu się broni atomowej i rakietowej przez oba państwa niemieckie.

Rząd polski i rząd Związku Radzieckiego ponownie potwierdzili, że granica na Odrze i Nysie Łużyckiej jest jedynie słuszną, sprawiedliwą i nienaruszalną granicą między Polską a Niemcami. Związek Radziecki i inne kraje socjalistyczne niejednokrotnie wysuwały konstruktywne propozycje mające na celu zmniejszenie napięcia międzynarodowego i stworzenie atmosfery zaufania w stosunkach między państwami. Polska Rzeczpospolita Ludowa i Związek Radziecki stale wyświadczyli i wyświadcza na rzecz przetrwania i rozwoju zbrojeń, powszechnego rozbrojenia, konsekwentnie domagają się pełnego i bezwarunkowego zakazu broni atomowej i wodorowej, z tym by została ona na zawsze wyeliminowana z uzbrojenia.

Mocarstwa zachodnie, a przede wszystkim USA, uparcie przeciwstawiają się zakazowi tej broni. Tylko na skutek tego, że mocarstwa zachodnie uczyniły groźbę użycia broni atomowej podstawą swojej polityki zagranicznej — nie udało się dotychczas rozwiązać tego palącego problemu obecnej doby.

Rząd PRL i rząd ZSRR ponownie deklarują swoje poparcie dla propozycji zawarcia

paktu o nieagresji między krajami — uczestnikami Układu Warszawskiego i paktu północno-atlantycznego. Zawarcie takiego paktu stanowiłoby poważny krok ku osłabieniu napięcia międzynarodowego, sprzyjałoby umocnieniu zaufania i stworzeniu warunków dla pokojowego uregulowania spornych problemów.

Rząd radziecki ponownie oświadczył, że popiera w pełni propozycje rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w sprawie utworzenia w Europie środkowej strefy wolnej od broni jądrowej i rakietowej. Propozycja ta, w razie jej zrealizowania mogłaby się stać dopiosłym krokiem na drodze do rozładowania napięcia w Europie, do usunięcia groźby wybuchu niszczycielskiej wojny atomowej na kontynencie europejskim.

Strefa bezatomowa w Europie środkowej mogłaby się stać bardzo ważnym ogniwem w utworzeniu pasa wolnego od broni atomowej, rozdzielającego dwa przeciwstawne ugrupowania wojskowe. Istnienie takiego pasa uwalniałoby od groźby atomowej kraje leżące w basenie Morza Bałtyckiego i na Półwyspie Skandynawskim.

Obecnie istnieją warunki, by narody rejonu bałtyckiego i skandynawskiego podjęły wysiłki w celu utworzenia na Bałtyku strefy pokojowego współistnienia państw o różnych systemach społecznych.

Istnieją wszystkie niezbędne warunki ku temu, by państwa te szerzej rozwiły między sobą współpracę ekonomiczną, naukową i kulturalną w interesie swych narodów, aby stworzyły atmosferę wzajemnego zaufania, by w ten sposób Morze Bałtyckie stało się morzem pokoju.

Obie strony powitają i gotowe są wspólnie rozpatrzyć każdą inicjatywę mającą na celu rozładowanie napięcia i zapewnienie wzajemnego bezpieczeństwa oraz trwałego pokoju w tych rejonach.

Polska Rzeczpospolita Ludowa i Związek Radziecki popierają w pełni propozycje utwo-

żenia strefy bezatomowej na Półwyspie Bałkańskim. Odmowa ze strony wszystkich krajów tego rejonu rozmieszczenia baz rakietowych i atomowych na swych terytoriach byłaby doniosłym wkładem do sprawy pokoju i bezpieczeństwa na Bałkanach.

Biorąc pod uwagę fakt, że koła imperialistyczne forsują przygotowania wojenne wyliczone przeciwko krajom socjalistycznym, obie strony podkreślają konieczność dalszego umacniania Układu Warszawskiego, który jest w obecnej sytuacji międzynarodowej doniosłym czynnikiem pokoju i bezpieczeństwa jego uczestników. Jednakże PRL i ZSRR udzieli poparcia każdemu rozsądnemu planowi redukcji sił zbrojnych krajów — uczestników NATO i Układu Warszawskiego jak również innym krokom zmierzającym do osłabienia napięcia międzynarodowego.

Obie strony wyrażają gorącą sympatię i poparcie dla wszystkich narodów kolonialnych i półkolonialnych prowadzących nieugiętą walkę przeciwko wszelkim formom kolonializmu o wolność i niezawisłość swoich krajów.

Obie delegacje popierają w pełni sprawiedliwe i suwerenne prawo wielkiego narodu chińskiego do wyzwolenia i zjednoczenia wszystkich swoich ziem, obejmujących Tajwan i wyspy przybrzeżne. Wysoko cenią one pokojową politykę Chińskiej Republiki Ludowej i jej wkład w sprawę pokoju i postępu, w sprawę umocnienia jedności krajów socjalistycznych oraz ponownie wypowiadają się stanowczo za przyznaniem Chińskiej Republice Ludowej prawnie należnego jej miejsca w ONZ.

Polska Rzeczpospolita Ludowa i Związek Radziecki są zdecydowane wraz ze wszystkimi miłującymi pokój narodami uczynić wszystko w celu złagodzenia napięcia międzynarodowego. Będą one dążyć do utrwalenia pokoju między narodami oraz rozszerzenia stosunków gospodarczych i kulturalnych między wszystkimi krajami na pod-

stawie wzajemnych korzyści, w oparciu o zasady pokojowego współistnienia państw, niezależnie od ich ustroju społecznego.

Kierownicy działacze Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego wymienili informacje o pracy swych partii, omówili zagadnienia wzajemnych stosunków międzypartyjnych oraz aktualne problemy międzynarodowego ruchu komunistycznego i robotniczego.

Przedstawiciele obu partii z zadowoleniem stwierdzili, że Deklaracja Partii Komunistycznych i Robotniczych podpisana w Moskwie w listopadzie 1957 r. stała się bojowym programem działania światowego ruchu komunistycznego i robotniczego. Życie całkowicie potwierdziło słuszność jej wniosków.

Obie partie, wierne zasadom Deklaracji i Manifestu Pokoju, uważają za swój obowiązek międzynarodowy i partyjny bronić tych zasad i idei w interesie umocnienia jedności krajów socjalistycznych oraz światowego ruchu komunistycznego i robotniczego na gruncie marksizmu-leninizmu.

Obie partie uważają za swój święty obowiązek prowadzić nadal nieprzejednaną walkę z rewizjonizmem, jako głównym na obecnym etapie niebezpieczeństwem w ruchu komunistycznym i robotniczym, jak również z dogmatyzmem i sekcjarstwem, które prowadzą do oderwania od mas.

Nowym dowodem zwycięskiej siły marksizmu-leninizmu stały się obecnie historyczne uchwały XXI Zjazdu KPZR, które odsłoniły nowe, wspaniałe perspektywy rozwoju światowego systemu socjalistycznego i dalszego umocnienia jedności międzynarodowego ruchu komunistycznego i robotniczego oraz obozu socjalistycznego. Wykonanie przyjętego przez Zjazd planu 7-letniego będzie największym triumfem nauki marksistowsko-leninowskiej, nowym prze-

nywającym świadectwem przezwagi socjalizmu nad kapitalizmem.

Uchwały III Zjazdu PZPR stały się doniosłym wkładem w międzynarodowy ruch robotniczy, w sprawę dalszego budownictwa socjalizmu w Polsce.

Omówiono również konkretne środki dalszego umocnienia więzi i rozszerzenia kontaktów między PZPR i KPZR oraz rozszerzenia wymiany doświadczeń pracy partyjnej. Obie strony z zadowoleniem stwierdzają, że kontakty między PZPR i KPZR oraz ich współpraca stały się coraz bardziej bliskie i wszechstronne. Rozszerzają się ciągle kontakty województw i miast Polski z obwodami i miastami Związku Radzieckiego.

Obie partie zdecydowane są nadal pogłębiać i rozszerzać przyjazne stosunki i bratnią współpracę między Polską Zjednoczoną Partią Robotniczą a Komunistyczną Partią Związku Radzieckiego jak też wzajemną wymianę doświadczeń w pracy partyjnej. Podkreśliły one, że niewzruszona jedność wszystkich partii komunistycznych i robotniczych oparta o zasady marksizmu-leninizmu służy interesom wszystkich ludzi pracy, sprawie pokoju i socjalizmu.

Rewizyta przyjaźni delegacji partyjno-rządowej Związku Radzieckiego w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, stała się wielką manifestacją braterskiej przyjaźni i sojuszu obu krajów, przyczyni się do dalszego rozszerzenia przyjaźni i współpracy między narodem polskim i narodem radzieckim, między narodami całego obozu socjalistycznego i służyć będzie sprawie utrwalenia pokoju na całym świecie.

N. S. CHRUSZCZOW
I sekretarz KC KPZR
Przewodniczący Rady Ministrów ZSRR

WŁADYSŁAW GOMULKA
I sekretarz KC PZPR

JÓZEF CYRANKIEWICZ
prezes Rady Ministrów PRL

W obronie Manolisa Glezosa

PARYŻ
Ateński sąd wojskowy skazał Manolisa Glezosa na 5 lat więzienia, 8 lat pozbawienia praw cywilnych i 4 lata zesłania. Wyrok ten wywołał powszechne oburzenie na całym świecie. Prawnicy z różnych krajów obecni na rozprawie stwierdzili natychmiast po ogłoszeniu wyroku, że „jest on sprzeczny z zasadami praworządności, ponieważ gdy chodzi o życie i wolność człowieka oskarżenie nie może się opierać na twierdzeniach policji”. Radca prawny brytyjskiego dworu królewskiego Harvey Moore i sekretarz generalny belgijskiej Ligi Obrony Praw Człowiek Georges Aronstein, jak również prawnik francuski i przedstawiciel Międzynarodowej Ligi Walki o Prawa Człowieka, Aranonu oświadczyli na konferencji prasowej w Atenach, że proces miał charakter wyraźnie polityczny. Jego organizatorem chodziło o ugodzenie partii EDA, której Glezos jest przywódcą. Wymienieni trzej prawnicy wykazują, że sąd nie rozporządzał żadnymi materiałami dowodowymi przeciw Glezosowi i opierał się jedynie na ustnych oskarżeniach policji. Jest również rzeczą niestychaną, iż proces przeprowadzony był na podstawie greckiego artykułu kodeksu karnego nr 375 zakazującego wszelkiej apelacji.

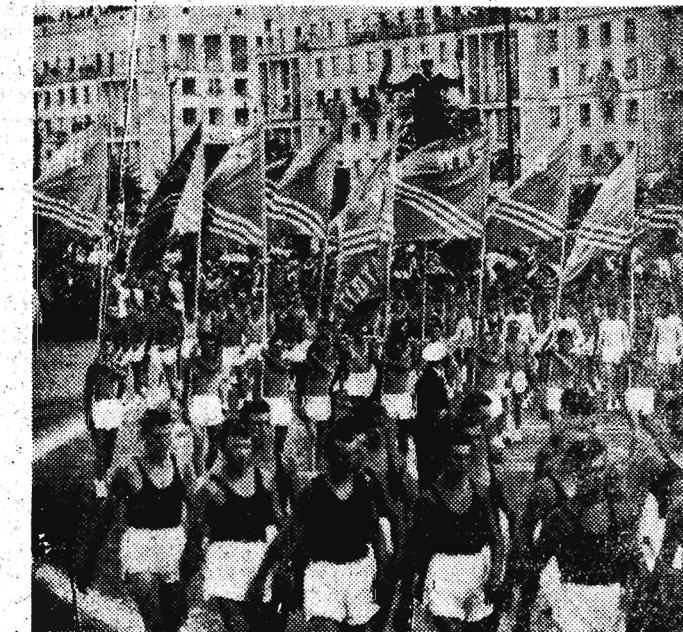
Delegacja radziecka w ONZ zażądała interwencji Organizacji Narodów Zjednoczonych na rzecz Manolisa Glezosa. Przedstawiciel delegacji Arkanow zwrócił się do zastępcy sekretarza generalnego ONZ Ralha Bunche w sprawie publikowania licznych apelów, jakie ONZ otrzymała z całego świata w obronie Glezosa. Powszechne jest też oburzenie wywołane tym haniebnym wyrokiem w Anglii. Sekretarz jednej z organizacji prawników, Murder zapowiedział, iż „advokaci całego świata kontynuować będą walkę o wypuszczenie na wolność Glezosa i jego towarzyszy”.

22 Lipca w Warszawie

Na zdjęciu: Rekordzista świata Edmund Piątkowski otworzył defiladę sportowców. CAF Fot. — Matuszewski

Na zdjęciu: Defilują sportowcy Wojskowych Klubów Sportowych. CAF Fot. — Grzęda

Po raz drugi sztandar przechodni u metalowców w Dębnie

Zakłady Metalowe w Dębnie po raz drugi w tym roku zdobyły sztandar przechodni Zarządu Głównego Związku Zawodowego Metalowców. Zakłady zajęły w II kwartale pierwsze miejsce we współzawodnictwie międzyzakładowym.

Do uzyskanych osiągnięć produkcyjnych i ekonomicznych, przyczyniło się w dużym stopniu przedterminowe wykonanie zobowiązań podjętych przez załogę dla uczczenia 15-lecia Polski Ludowej.

Apel

Muzeum Historii Polskiego Ruchu Rewolucyjnego w Warszawie organizuje wystawę dzieł sztuki — malarstwa, grafiki, rzeźby o tematyce historii polskiego ruchu rewolucyjnego od powstania styczniowego do chwili obecnej. Wystawa obejmować będzie problematykę wydarzeń politycznych, walkę i działalność rewolucyjną, sceny życia walczących klas społecznych. Muzeum zwraca się do wszystkich instytucji, organizacji i osób prywatnych o udostępnienie na okres wystawy po-

siadanych dzieł plastycznych. Zwracamy się do artystów plastyków o udostępnienie swojej twórczości o tej tematyce.

Ekspozowane dzieła na wystawie o walorach artystycznych i historycznych Muzeum zakupi do własnych zbiorów.

Otwarcie wystawy dnia 2 stycznia 1960 roku. Zgłoszenia prosimy kierować na adres Muzeum Warszawy, plac Dzierżyńskiego nr 1 (wejście od ul. Elektralnej) tel. 661-13 i 660-95).

Konieczynka komunikuje

OFICJALNE DANE
Jak nas informuje Przedsiębiorstwo Gry Liczbowej „Konieczynka” do 113 rzutu gry z dnia 13. VII. 59 r. wpłynęło 5.182 kuponów na ogólną kwotę 24.546 zł. Na wygrane przypada 12.273 zł. Kuponów z 5 traf. nie stwierdzono. Potwierdzono natomiast jeden kupon z 4 traf. na który przypada 4.088 zł, 23 kuponów z 3 traf. po 177 zł oraz 455 kuponów z 2 traf. po 9 zł.
Do „Malej Konieczynki” wpłynęło 13.773 zakłady na kwotę 39.546 zł. Stwierdzono

Jeden kupon z 5 traf. na który przypada 6.591 zł. (Posiadacz kuponu z 5 traf. otrzymuje do datkowa nagrodę rzeczową w postaci motocykla marki „Panonia” 250 ccm), 35 kuponów z 4 traf. po 188 zł oraz 587 kuponów z 3 traf. po 11 zł.
NAGRODY POCIESZENIA „DUŻEJ KONIECZYŃKI”
(113 gra z 19 bm.)
Przemysły — punkt 23 kupon 078318, Rzeszów — p. 77 k. 122733, Sędziszów — p. 56 k. 034007, Frysztak — p. 48 k. 026855, Rzeszów — p. 81 k. 061125.

M O D E T A L E N T Y

Warto wiedzieć

Obszar woj. rzeszowskiego wynosi 18.687 km kwadr. i stanowi 6 proc. ogółu powierzchni państwa polskiego. Pod względem wielkości obszaru województwo nasze jest na 9 miejscu. Ludność województwa rzeszowskiego w ilości 1.617.000 osób, stanowi ok. 5,7 proc. ogółu mieszkańców kraju. W miastach zamieszkuje ok. 355 tys. osób, zaś na wsi ok. 1.243.000. Gęstość zaludnienia w woj. rzeszowskim — 85 osób na 1 km kwadratowy, podczas gdy średnia w kraju wynosi 80 osób na 1 km kwadr.

Wzrost ilościowy mieszkańców

Przed II wojną światową teren woj. rzeszowskiego zamieszkiwało ogółem 1.512.000 osób. W 1945 r. było tylko 1.295.000, a w 5 lat później, tj. w 1950 r. — 1.134.000 osób. Od 1951 r. notujemy systematyczny wzrost ilościowy mieszkańców. I tak: w 1955 r. było już ogółem 1.213.000 osób a w 1958 r. — 1.343.000.

Książka... twój przyjaciel

W 1945 roku było w woj. rzeszowskim tylko 86 bibliotek we wszystkich miastach, miasteczkach i wsiach. Na ich półkach leżało do dyspozycji czytelników 60.500 książek. W 1950 r. było już 216 bibliotek a ilość tomów wzrosła do 342.500. W 1955 r. mieliśmy 353 biblioteki i 1.098.100 tomów książek, zaś na koniec 1958 r. ilość bibliotek wzrosła do 399, a książek do 1.831.000. Tak więc na każdego mieszkańca woj. rzeszowskiego przypada już ok. 1,1 książki. Nie jest to jeszcze zbyt wiele, ale już coś znaczy.

MODA MODA

Uroczą popołudniową całość letnią z materiału w różnokolorowe kwiaty Spódnica z szerokim paskiem i bolerko, muslinowa bluzka bez rękawów. Fot — CAF

W Moskwie odbyły się ostatnio popisy absolwentów i uczniów szkoły choreograficznej Teatru Wielkiego ZSRR. Absolwenci wykonali fragmenty baletów klasycznych i utwory kompozytorów współczesnych. Występy wykazały niezwykle wysoki poziom wielu utalentowanych taneczek młodego pokolenia.

Na zdjęciu: Nina Sorokina i Michail Tichomirnow wykonują duet książniczek Floriny i Błękitnego Ptaka z baletu „Spiąca piękność”. FOT.—CAF.

HALO! TU MÓWI...

Tak... Tak... Telefon to dobra rzecz. Zwłaszcza we wsiach bardziej oddalonych od miast czy głównych szlaków w wypadku, gdy trzeba np. wezwać pogotowie do chorego dziecka czy rodzącej kobiety. Telefon, to także kon-

takt z najbliższymi w całym kraju, a nawet za granicą. Można również nadać pilną depeszę, porozumieć się z władzami powiatowymi czy wojewódzkimi w ważnych sprawach itp.

Gdy dzwoneczek się odezwie...

...Znów tysiące dzieci pobiegły do... szkółki. A czy wiecie, ile mamy tych szkół? Przed wojną było na terenie województwa 1.419 szkół podstawowych. W 1945 r. było ich tylko 1295, ale już w 1950 r. mieliśmy w województwie 1474 szkoły o łącznej ilości 5.032 izb lekcyjnych. Uczyło się w nich łącznie 165.414 dzieci.

W 1955 roku uczyło się w 1526 szkołach — łącznie 169.287 dzieci. W minionym zaś roku szkolnym 1958/59 uczyło się w 1612 szkołach podstawowych blisko 210 tys. dzieci.

W tym samym czasie w szkołach zawodowych uczyło się na terenie województwa ponad 17 tys. młodzieży, a w przedszkolach przebywało ponad 14.500 „maluchów”.

Ogłoszenia drobne

Kupno
SAMOCHÓD „Wolga” kupię. Wiadomość: Kraków, tel. 310-11 (od godz. 7 — 8 i od 18 — 22). K-1785/1

Sprzedż
SPRZEDAM samochód „Opel-Kadek” po głównym remoncie. Przemysł, plac Dąbrowszcaków nr 6/II p. — Zawrząkiak. Pg-0853
SPRZEDAM plinie „Gaz AA” 1,5 tony. Wiadomość: Mielec, ul. H. Sawickiej 1, Gustaw. Pg-855/3
SAMOCHÓD „Opel — Super”, górnazaworowy, czterodrzwiowy, stan dobry, cena przystępna — sprzedam. Wiadomość: Stolarzowiec, ul. Armii Czerwonej 24, pow. Tarnowskie Góry, Warzecha. K-1784/1

SPRZEDAM motocykl „Jawa” na dzielnicznym. Rzeszów, ul. Turkienicza 20/3. G-01044
SPRZEDAM motocykl „Jawa-250”. Plaża Józef, Iskrzynia, p-ta Krościenko. Pg-0852

Nauka
KORRESPONDENCYJNE Kursy Księgowości. Informacje: Lublin, skrytka pocztowa 105. K-1687/15

Podziękowanie
DOKTOROWI Kazimierzowi Januszowi, Ordynatorowi Szpitala w Jarosławiu składam serdeczne podziękowanie za bezinteresowne wyliczenie mnie ze skomplikowanej choroby — Henryka Tkaczyk z Mielca. G-1042

Zguby
SPALONY został podczas pożaru — dyplom pielęgniarstwa, wydany przez Woj. Ośrodek Szkoły Pielęgniarskiej w Przemysłu na nazwisko Stanisławczyk Kazimiera, zam. w Mulinie Małej, pow. Jarosław. Pg-0534/1

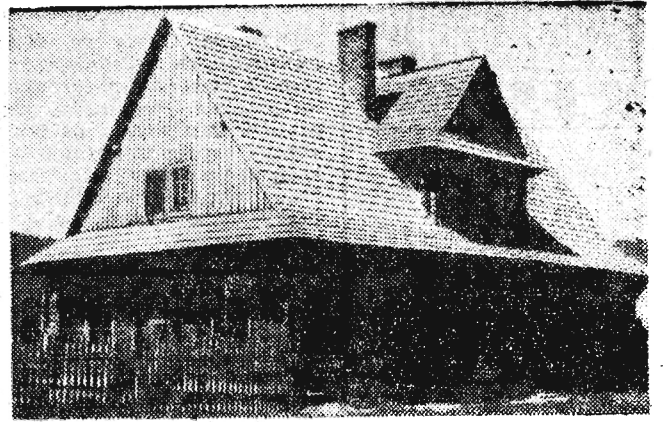
Różne
CEGLE białe, klasy I — polecą: Hurtownia SPRZEDAŻ Materiałów Budowlanych, M. Rzekiecki, Bydgoszcz ul. Em. Piłsudskiego 20. K-1095/15

Drogi nasze — drogi

Według danych Woj. Zarządu Dróg Publicznych, w 1944 roku nie było u nas ani jednej szosy, na której samochody mogłyby rozwijać szybkość 80 km na godzinę. Wydaje się to dziwne, a jednak tak było. Dróg o stanie średnim było tylko 5,5 km. Pozostałe — a było ich ok. 3.000 km — miały nawierzchnię złą lub zupełnie zniszczoną. Do 1950 r. zbudowano lub przebudowano nawierzchnię dróg na przestrzeni 185 km. W 5 lat później mieliśmy już ponad 600 km dróg o dobrej nawierzchni, obecnie zaś mamy w woj. łącznie 1.427 km dróg, na których można rozwijać szybkość 80 km i więcej oraz 952 km dróg średniej jakości (na szybkość 40 km/godz.). W okresie od 1955 r. zbudowano też w województwie 149 mniejszych i większych mostów stałych o łącznej długości 5.840 metrów.

Narzekamy jeszcze na nasze drogi, wydaje się nam, że za mało wydajemy na ten cel pieniędzy. Tych pesymistów informujemy, że tylko w okresie ostatnich 5 lat, tj. od 1954 do 1959 r. państwo nasze wydało na inwestycje drogowe i mostowe w woj. rzeszowskim 399 milionów złotych, zaś na kapitalne remonty i modernizację dróg — 316 mln 400 tys. zł. A 585 mln zł. to chyba spora suma. Pamiętaj jednak trzeba, że budowa nawierzchni za 1 km szosy kosztuje około 1.200 tys. — 1.500 tys. złotych. A jakie tempo rozwijamy w budownictwie dróg, niech świadczy fakt, że w bieżącym roku plan przerobu jest wyższy w stosunku do analogicznego z 1955 r. o 332 proc., zaś w 1965 r. będzie wyższy o 425 proc.

W Bieszczady powraca życie...

Zagospodarowanie Bieszczad postępuje naprzód. W pierwszym rzędzie budowane są drogi i osady leśne dla administracji i robotników leśnych. W Dwerniku nad Sanem, gdzie zbudowana została leśniczówka (widoczna na zdjęciu), kilka lat wstecz rosły w tym miejscu krzaki i drzewa. Nadleśniczy Nowobilski, który tu od początku w Nadleśnictwie pracuje, był jednym z pionierów w tych stronach. Dziś piękny domek przyciąga oczy turystów ciągnących bardzo licznie bieszczadzskimi szlakami. W Bieszczady powraca życie... Foto St. Prażuch

Mieszkanie — problem nr 1

Mimo niewątpliwie szybkiego tempa budownictwa mieszkaniowego w całym kraju, uzyskanie mieszkania jest jeszcze dla wielu rodzin problemem nr 1. W każdym jednak razie dziś jest o wiele większa szansa na jego otrzymanie, niż przed kilku laty. Prowadzimy bowiem równoległe budownictwo państwowe, przyzakładowe, spółdzielcze i indywidualne, dzięki czemu roczny przyrost nowych izb mieszkalnych wyraża się w dziesiątkach tysięcy. Do 1959 r. włączny DBOR wybudował ogółem 2.550 nowych izb, zaś w następnych pięciu latach — aż 25.440 izb. Bilans dalszych 3 lat do końca grudnia 1953 r. to znów 8.825 izb.

Aby jednak zaspokoić bieżące potrzeby mieszkaniowe, trzeba wciąż jeszcze wymagać tempo budownictwa. Przewiduje się, że do końca 1963 r. DBOR wybuduje łącznie 68.502 izby mieszkalne. Prawie trzykrotnie więcej izb uzyskamy także w tym czasie z budownictwa przyzakładowego i spółdzielczego. Warto dodać, że obecny wskaźnik zagęszczenia mieszkańców na 1 izbę wynosi od 1,4—2,1. Natomiast przeciętna wojewódzka zagęszczenia wynosi 1,8 mieszkańca na 1 izbę.

O radiofonizacji wsi

Trudno już dziś żyć bez radia, radiowych dzienników, pogadarek, słuchowisk, koncertów. W 1950 r. mieliśmy w województwie zradiofonizowanych 212 wsi, w 5 lat później już 483, a obecnie — 560. A każda wieś, to dziesiątkiłośników radiowych, to setki i tysiące słuchaczy.

Pracownicy poszukiwani

REJON PRZEMYSŁU LEŚNEGO w Przemysłu zatrudni natychmiast 1) INŻYNIERA — technologia drewna lub TECHNIKA drzewnego z praktyką na stanowisko kierownika Tartaku w Uściu Gorlickim, pow. Gorlice. Mieszkanie — zapewnione. Wynagrodzenie miesięczne — dobre oraz premia. 2) INŻYNIERA — mechanika, ze znajomością maszyn i obrabiarek tartacznych — na stanowisko kierownika Działu Mechaniczno-Inwestycyjnego w rejonie. Wynagrodzenie miesięczne bardzo dobre oraz premia. Pozostałe warunki — do omówienia. Zgłoszenia osobiste lub pisemne w RLP Przemysł, Rynek 26, II p. K-1764/3

KATOWICKIE PRZEDSIĘBIORSTWO BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO w Katowicach ul. Barbary 21, zatrudni natychmiast do prac na terenie miasta Katowic i okolicy: MURARZY, CIEŚLI oraz PRACOWNIKÓW NIEKWAŁIFIKOWANYCH od 18 roku życia. Pracownicy niewykwalifikowani mają możliwość zdobycia zawodu murarskiego na pięcioletnim kursie, rozpoczynającym się w dniu 20. VIII. 1959 r. Pracowników zamierzających przedsięwzięcie kwalifikuje we własnych hotelach robotniczych zaopatrzonej w stolówki i kioski OZR. Placa wg Układu Zbiorowego w Budownictwie. K-1773/10

15 MURARZY i 5 ZDUNÓW zatrudni natychmiast Miejskie Przedsiębiorstwo Remontowo-Budowlane w Gorlicach, ul. Korczak 9. Warunki pracy i płacy wg obowiązującego Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie. Zgłoszenia przyjmuje Dyrekcja MPRB w Gorlicach. K-1770/3

PRACOWNIKÓW FIZYCZNYCH (wszelką ilość) przy robotach torowych, drogowych i wodno — kanalizacyjnych — zatrudni Zarząd Robot Inżynierskich PPB Huty Im. Lenina. Wynagrodzenie wg Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie. Dla zamieszkałych bezpłatnie zakwaterowanie w hotelach robotniczych. Na miejscu tanie i smaczne posiłki w stołówkach OZR. (Pozytywne obiady w cenie 5 zł). Zgłoszenia osobiste przyjmują Sekcja Zatrudnienia i Plac Zarządu Robot Inżynierskich Nowa Huta, budynek 20 a, dojazd tramwajem nr 5 z Krakowa (Rondo). Wysiadać na przodostatku przystanku. K-1758/3

KWALIFIKOWANYCH PIEKARZY do pracy w piekarni na stanowiska piecowych i ciastowych zatrudni natychmiast Zarząd Gminnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w Brzeźnicy, pow. Dębica. Kandydaci winni zgłaszać się do biura Gminnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w Brzeźnicy w celu omówienia warunków pracy i płacy. K-1788

PKP ODDZIAŁ ZMECHANIZOWANYCH ROBÓT DROGOWYCH we Wrocławiu pl. Kirowa 20 a (Dworzec Świebodzki) zatrudni natychmiast 130 ROBOTNIKÓW NIE KWALIFIKOWANYCH do robót torowych i mostowych w delegacji na terenie DOKP Wrocław z zakwaterowaniem w wagonach mieszkalnych ze stołówką i świetlicą na miejscu. Oprócz zarobku miesięcznego otrzymują premie oraz 18 zł diety i 10 zł dziennie dodatku terenowego przy robotach zmechanizowanych, uzależnionego przeprowadzeniem 2 dni w miesiącu. Pozostałe świadczenia jak: umundurowanie, węgiel i ugię przejazdowe na ogólnych zasadach PKP. Za dojazd zwrot kosztów do podjęcia pracy udowodnionych biletem włącznie zgodnie z tabelą opłat podróży osobowego kl. 2. Wymagania: pierwsza kategoria zdrowia, ukończonych 18 lat życia, posiadanie dowodu osobistego ze stałym miejscem zamieszkania. K-1790/3

ROBOTNICZA SPÓŁDZIELNIA PRACY „San” w Jarosławiu

ogłasza przetarg

na WYKONANIE GALARÓW do mechanicznej eksploatacji kruszywa wg dokumentacji, która znajduje się do wglądu w biurze spółdzielni. Otwarcie ofert nastąpi w dniu 25. VII. 1959 r. o godz. 10 w biurze spółdzielni. Spółdzielnia zastrzega sobie prawo wyboru oferenta. K-1772/1

TARNOBRZESKIE ZAKŁADY PRZEMYSŁU TERENOWEGO w Tarnobrzegu, ul. Sienkiewicza 130

ogłaszają przetarg

na WYKONANIE w 1959 r. następujących robót w suszarni drewna typu Schildgo: 1) wykonanie i zamontowanie urządzenia wentylacyjnego 2) wykonanie i zainstalowanie CO 3) wykonanie i zainstalowanie instalacji elektrycznej. Całość robót należy wykonać wg dokumentacji typowej. Oferty mogą składać przedsiębiorstwa państwowe, spółdzielcze i prywatne w terminie do dnia 30 lipca 1959 r. Przedsiębiorstwo zastrzega sobie prawo wyboru oferenta. K-1765/1

ZAKŁAD PRZEMYSŁU TERENOWEGO MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH Przemysł, ul. Katedralna 5

OGŁASZA PRZETARG ofertowy

na wykonanie (z materiału wykonawcy) robót elektrycznych w Bazie Transportowej, Przemysł, ul. Mickiewicza 94. W przetargu mogą wziąć udział przedsiębiorstwa państwowe, spółdzielcze i prywatne z odpowiednimi uprawnieniami. Informacji o treści zakresu robót udziela przedsiębiorstwo, ul. Katedralna 5. Zakładowe koperty z ofertami należy składać do 31 lipca 1959 r. Otwarcie kopert nastąpi 1 sierpnia 1959 r. w siedzibie przedsiębiorstwa o godz. 9. Zastrzega się prawo dowolnego wyboru oferenta. K-1787/1

OKRĘGOWY ZARZĄD LASÓW PAŃSTWOWYCH w Przemysłu

ogłasza przetarg

na WYKONANIE BUDOWY GARAZU dla czterech samochodów, łącznie z INSTALACJĄ ELEKTRYCZNA w Przemysłu, Rynek 26.

Oferty w zalakowanych kopertach należy kierować pod adresem Okręgowego Zarządu Lasów Państwowych w Przemysłu, Rynek 26, Wydział Techniczny, w terminie do dnia 5. VIII. 1959 r.

Komisyjne otwarcie ofert nastąpi 6. VIII. 1959 r. o godz. 9. Słabe kosztorysy znajdują się do wglądu w Wydziale Technicznym Okręgowego Zarządu, pokój nr 35.

W przetargu mogą wziąć udział przedsiębiorstwa państwowe, spółdzielcze i prywatne. Zastrzega się prawo dowolnego wyboru oferenta. K-1781/3

ZARZĄD GMINNEJ SPÓŁDZIELNI „Samopomoc Chłopska” w Trzeźni, pow. Tarnobrzeg

ogłasza przetarg

na sprzedaż PARY KONI w wieku od 10 do 12 lat, wraz z uprzężą oraz WOZU NA OGUMIENIU (w dobrym stanie).

Przetarg odbędzie się w dniu 30 lipca 1959 r. o godz. 10 na placu magazynowym GS Trzeźnia, koło stacji kolejowej Sandomierz. W przetargu mogą wziąć udział przedsiębiorstwa państwowe, spółdzielcze i osoby prywatne. Cena wywoławcza od 8.000 do 10.000 zł. K-1789

WOJEWÓDZKIE PRZEDSIĘBIORSTWO HURTOWA SPÓŻYWCZEGO w Rzeszowie

ogłasza przetarg

na wykonanie 1) przebudowy paczkarni 2) doprowadzenie światła do paczkarni. Blizszych informacji zasięgnąć można w Dyrekcji Hurtowni w Przemysłu, ul. Mickiewicza 11. Termin składania ofert do dnia 31. VII. br. Otwarcie ofert nastąpi w dniu 1 sierpnia br. o godz. 10. Oferty mogą składać przedsiębiorstwa państwowe, spółdzielcze oraz osoby prywatne. Zastrzegamy sobie prawo dowolnego wyboru oferenta. K-1791/1

